

ELŐFIZETÉSI DIJ:

félévre 2 korona 50 fillér.
Negyedévre 1 korona 25 fillér.

—
Egyes szám ára 10 fillér

Felelős szerkesztő:

KARIKÁS.

Kiadó és laptulajdonos:

Ifj. SCHEPPEL GYULA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

— Szent-Anna-utca 2. sz. —

—
Kéziratok nem adatnak vissza.

Haladunk.

Ki tagadhatná, haladunk,
Halad Debreczenünk.
Segítség nélkül mi magunk
Magunkért kiteszünk.
Lesz vízvezeték mindenütt
S villanyvilágítás,
Lesz a „szabad Lyceum“ban
Ingyenes oktatás.
Lesz szemét-kocsi takaros
Nem nyílt, de fedeles,
Lesz gőz helyett majd villamos
De felső kábeles
Lesz ugur bál, lesz finn estély,
Történelmi concert,
Add viduljon minden kedély
Melyet a spleen levert,
Lesz csapát-kórház, lelenczház,
Lesz betyár javító.
Végh Gyula-féle dologház
Iskola s dedóvó.
Lesz parkirozott Nagyerdő,
Üggető versenyter,
Lesz hullám-, nap-, fény-, gyógyfürdő
Ezekhez szó se fér.
Az ily haladás meg nem árt
S a nymbust növeli
Az ilyen „lesz“ nem csinál kárt
(Ha pénztárunk teli:)

De pótdadó is leszen ám
42 százalék
S már ezen haladáshoz tán
Elkellne egykis fék.
Ez egyben kár a haladás!
Legyünk mi maradik.
Ha sok terhet rak a sajkás
Elmerül a ladik.

A „KARIKÁS“ KRÓNIKÁJA.

Megírhatnók a „Csokonai-kör“ által szentesített legújabb értekező stílusban, hogy miként folyt le a ref. presbitérium ülése, miként alakult meg a Kossuth-dalkör, miként tüntettek ki több gazdasági cselédet, miként tünt el egy körjegyző, miként nem került meg Friedman, miként került a szász trónörökösné szanatoriumba, miként folyt le a vasúti altisztek mulatsága, miként sikerült a Margitban a Trenka-piknik, miként nyerte meg ugyanott Lám Sándor a tombolat, miként halad az állami tisztviselők fizetés-javítása, miként mozgósítottak öt hadtestet, miként lesz a 32%-os pótdából 42%, miként találták meg egy britannikában egy csecsemő hulláját, és még untathatnánk nyájas olvasó közönségünket négyezeröttszázhetvenhárom mikénttel, de mert még nem tudjuk elég határozottan a mikénteket alkalmazni, tessék megengedni, hogy a rendes Karikás-stílusban számolhassunk be az elmúlt hét kimagasló eseményeiről.

Szabad lyceum Debreczenben! Még gondolatnak is merész. Miért? Kinek? Kik járnának el az előadásokra? A polgárság? az iparosok? a kereskedők? a lateinerek? Nem szabad lyceum kell Debreczennek, hanem szabad marhavásár, szabad sertésvásár, szabad disznótor és más szabad heme-humi.

A „KARIKÁS“ TÁRCZÁJA.

Utóhangok a pozsonyi kiállításról.

(Elbeszéli: Egy baranya megyei gazda.)

„Hogy hiba ne esetkőzzik sehun s semmibe,“ meg hogy alunnyi tudjon, el mondom a sort az kiállításról. Hát mondok leginyók tópra! menyünk jaz kiállításba! föl is czihelődttünk; peig jaz fehérepek olyan lapisokra pislogtak bennünket, mint egy cselédkönyér. De nem vót nekik pardon! Csak mentünk. Ecczer csak egy nagy vízhoz érünk. A körösztíam aszondi, hogy ez a Duuna, mondok: ögye meg a fene, hiszen ez víz. Asszondi a komám, hogy csömörlik. Mondok: nem is csudálom, ha annyi vizet lát kee edszörre. Oszt betuszkoltak bennünket egy hajóba, mikor megindút aszondi a komám: „Komám halli kee! tánczot jár a gyomrom.“ Mondok: Ó. m. a. f. ha olyan jó kedve van. De aszondi: nincs jó kedve, ha nem ki kívánkozik a csömör, a mit a víz okozott. Hát csak ki vele mondok. Neki is terpszködött, oszt akkorára eetátotta a száját mint hajdan Jónás próféta mikor czethalat nyeeet. Megigérte az komám, hogy többet nem lép hajóba a melyik vizen van, csak az ujanba a melyik a száraz földön van, oszt bort mirnek benne. Mondok jaz okosabb is. Ki is líptünk a száraz födre, asszondi a komám, hogy most potunyi köll a csömört. Hát csak pótujunk mondok s bémentünk egy babilonba, ahun aszonnal pótutunk. Most mondok indujunk s nézegessünk. Hát mire nézegettünk vóna, bezárták az babilonokat mind. A komám még aszondi: míg ű nem vett be annyi csömört mint a mernyit kiadott; mondok: hát pótujunk! Pótutunk is estig. Este bolonddá tötték Pozsony városát. Czifra csipéket gyujtottak mög, meg olyan gömböjű pófákat is, de papirosbu vótak s gyerta égett bennük, (a + fiam világ látott embör, az aszondi: hogy ezek sampiónok,) osztit

aszt fogták rá, hogy Melenczei éjtszaka. Mondok: Öreg fenye! nem Melenczei hanem pozsonyi éjtszaka, még pedig hideg; ni ahun van a Shossberg (er) is!

Nézegettük az sampiónokat, hát látom hogy mindnyáján a komám pófája van rajta csak több kiadásba mert füstött vót. Mondok is a komámnak: „komám! Nézzen kee, milyen jó van kee tanálva jaz potyografucstól. Aszondi hogy nem jó. Mondok jaz potyografus jó tanáta keedet, csak az edös apja követett el valamelyes hibát. Erre aztán kibéküt a komám mir mer meg mondtam neki, hogy nem ű maga, az oka. Edczör csak gyünnek olyan maskarák: fehérip mög férli is — egynek lúfeje vót, de illet is neki — aszondi hogy meg-bódútak a pozsonyiak. Mondok: nem csoda! mer nimetök. Már már igen hidegünk vót ee mentünk teházni. Itt a komám nem akart ee gyünni sehogy se. Mer olyan szíp fehéripnek vótak, kik mindig az ű szíp ábrázatját nízitk. Kezdött is nekik urizányi, hogy mondok ee szílesétotte a mutató és a középső ujját, aztán a szeme közí bögött a zegyik fehéripnek aszondi: megtrópája élös-e? De nem vót!

Mikor ee gyüttünk hát látjuk, hogy azok a maskarák má kicziplin járnak, de már nincs löfejük, sem más. Itt is szebbek vótak a fehéripnek, ű mozgatták a lábaikat, hogy a komám maj kilütte a hideg. A + fiam mög mindig körösztöt vetött s mindig aszondi: Távozz tölem sátán! Csak én maradtam hidegen mint valami anglus. Láttunk még aztán sok marhát, a komám egygye többet látott, mer tükörbe nézött. Gépeket, tejet, turót, vaját, mig végre ee fáradtak jaz szemöink, s le feküdtünk. Mikor felpeslantottunk, azt kérдем komámtu: hogy látotte-e már számárfiszket? Aszondi hogy nem. Mondok nézzön kee vissza komám, hát mit lát? Aszondi a fekhelyeme: — No mondok hát e tanáta keed. Itthon mögkérdeztek bennünket, hogy mit tapasztotunk. A komám aszondi: hogy ujon szíp vádlis fehéripneket, hogy azoktu mást se látott. Mondok nem kö mindönt elárunyi ö. m. a. f.“

Báli toilettek és jelmezek tisztítása

Kifogástalanul
Hirabéczy Antal kélmefestő és vegytisztító in-
tezetében eszközöztetik.

Debreczen, Széchenyi-utcza 42. sz.
Üzlethelyiség az utczára.

Felkérettünk a következő levél közlésére:

Tek. Szerk. Úr!

Gyámolító nélkül maradt özvegyi lelkem megnyugtatósára és elhunyt férjem rehabilitálására írom e levelet önnek Tek. Szerk. úr. Bizonyára méltóztatott olvasni a lapokból, hogy férjemet, Zaránd Akost, pisztolypárbajban lelőtte Haránt Békos, de ennek a párbajnak előzményeit nem tudta, és nem tudja senki. A dolog így történt. Haránt Békos egy január 2-án feladott levélben vacsorára hívta férjemet január 5-re. Január 6-án Haránt Békos férjemmel találkozott a korzón és éles megjegyzések kíséretében keserű szemrehányásokat tett a vacsoráról való elmaradása miatt. Férjem, aki az egész vacsoráról mit sem tudott, eleinte mentegetőzött, de a szóváltás hevesebb lett s Haránt Békos sértve érezvén magát férjem meg nem jelenése által, provokáltatta őt. Ami ezután történt, azt már tetszik tudni. Férjem a lövésbe belehalt. De most jön a java! A tegnapi postával kaptam meg Haránt-nak, férjemet vacsorára hívó levelét.

Oh szörnyű végzet! Az emberi élet csakugyan egy hajszálon függ! *Ha pontosabb lett volna a posta*, akkor én most nem lennék özvegy, árváimnak lenne kenyérekérésőjük. Tessék sürgetni a drótnélküli telegrafálást, mert ez így tarthatatlan, s nagyon megszaporodik rövid idő alatt az özvegyek száma.

Tisztelettel

Özv. Zaránd Akosné.

Debreczen, 1903 febr. 17.

Hogy e levelet így pontosan kaptuk kézhez, az nem a helybeli posta érdeme, hanem egy nagyon reumás hordáré.

A színházi bizottság ülésén az intendatura ügyét elvetették a tagok, *Makó pedig elvetette a sulykot.* — A színpad tisztességét védtek is meg nem is. Igazuk van, ami tisztességes, az nem érdekes. Nem tanulni jár a közönség a színházba, hanem szórakozni; *ha tisztességes lenne a színpad, akkor lenne a közönség csak igazán szórakozott.* Egyébként a polgármester fog határozni a darabok felett, csak úgy ne járjunk, mint Mucsán, *hogy a Bánk-bánt népszínműnek adták elő.* Különbösen is a városnak, mint gazdának, joga van a felett határozni, hogy mit adjanak elő és hogyan; ne sirjatok gyengéd lelkű színházjárók, *nőül veszi majd Hamlet Oféliát; a „szieszegj kigvó”-csárdást lejtí majd Bánk és Gertrudis, Loute sem fog többé kedvese ölébe dűlni, hanem megfordítva.* Így is jó lesz! A fő a tisztesség.

Mióta a gőzfavágógép diadalmasan bevonult városunkba, egyik botrány a másikat éri, de mi azért mégis örömmel üdvözljük a nemes masinát, mert egyedül ő van hivatva pangó köz- és társadalmi életünk felserkentésére. A minap nekiszaladt a kiscsőzöcsnek. Még ilyet!? Rögtön kiküldöttük egyik riporterünket a helyszínére, aki rövidesen meg is interjúholta a masinát. Az interjú eredményét a következőkben adjuk:

Riporter: Mi indította önt az összeütközésre?

Gőzfavágó (pöfögő sustorgással): Egyrészt a gőz, másrészt az irigység, harmadszor a közügy!

Rip. (bámúlattal): Hogy érti ön a másrészt?

Gőzf. öngőzzeltelt nonszalánszsal): Már mint az irigységet?

Rip. (fürgén): Igen, igen!

Gőzf. (ugyanúgy mint fent): Egyrészt az, hogy ennek a komisz kávédarálónak vannak váltói, másrészt meg, hogy síneken jár, míg én *kénytelen vagyok itt helyben Debreczenben a világ legrosszabb kövezetét megtisztelni kerekeimmel.*

Rip. (violettszerényen): Ha nem tolokodás kérdésem, miért henczeg ön annyira?

Gőzf. (corioláni göggel): Mert míg ez a nyavalyás kisvasút csak lőerőt pótol, *addig én egy egész társadalmi osztályt képviselek és helyettesítek*, továbbá látja ezt a 25 centiméteres vágást itt a homlokomon? Párbaj, barátom, párbaj; tudhatja! — a multkor.

Rip. (veraviolettszerényen): És hogy értsem a harmadik indító okot: a közügyet?

Gőzf. (amennyire lehet lenézőleg, fokozódó lelkesedéssel, zakatolással, sistergéssel): Nos hát úgy, hogy unom már ezt a buta kisvasutat itt helyben Debreczenben, *ideje lenne már, hogy a villanyosokkal ütközhetném össze.* Érti? (Félórai pihenés után paralitikus döcögéssel el.)

A felek nem békültek ki! azaz nem fogtak kezét!

Lesz finn-estély a siketnémák javára, szereplőket a szomszédból hozunk, pedig hozathatnánk Helsingforsból is, ha már ebben a kis Debreczenben nem akad ember. A műsort még nem állították teljesen össze, de egy pontot sikerült megtudnunk, amiből látszik, hogy minő körültekintéssel jár el a rendezőbizottság a közönség igényeinek kielégítésére — és ez a pont egy értekezés lesz, amely szól a *disznózsir előnyeiről a halzsir felett.* Biztos telt ház!

H.-Hadházon fényes bált rendezett az odavaló casinó. Ez tagadhatlanul hadházi bál volt, mert a jelenvoltak felét *Hadháznak* hívták. A mulatság remekül sikerült, dacára a Grand Hotel „francia” konyhájának, melyben nem annyira a konyha, mint az árák s a vadul elkészített malacz volt inkább „francia”. Valóban érdekes jelenség, hogy már a hadházi „Hotel central” önértetes tulajdonosa is a „francia” konyhára fekteti a fősúlyt. Hol keressük akkor a magyar konyhát? Talán Párisban?! O tempore, o mores! Miből lesz a cserebogár?

Giro...!

Jéni a Francia

Fejét a „Revancson”

Eredj fiam Giron

Öt egy herczegasszony.

Giron vagy! Akarom

Légy neki Girója.

200 ezer franktól

3sebed mi sem ójja.

Jöttem, láttak, győztem,

Sürgönyözi Giron.

Kifog a törvényen

Ügyvéden és bírón. —

Jgy itél, úgy itél,

Jgy válás, úgy válás.

Egy házzal odább most

Kellemesb a szállás.

Könnyű volt girálni, — —

Mert hisz csak nő a nő:

Akár pór menyecske,

Grófnő vagy herczegnő.

Giron remek giráns!

Sikerült „Revancson”

Kaczag a Francia.

Sir a német asszony

Kardt Gusztáv fényképészeti műterme

Debreczen, Piacs-utca 34. szám. (A magy. kir. postahivatal mellett.)

Carambol Florián,

díjtalan gyakornoki fizetéssel ellátott, ideiglenes minőségben, próbaszolgálaton lévő segédforgalmista egyéni nézetei.

Tanulmányúton voltam, mégpedig hivatalból. A kösélyszegi Collegát kedves neje önagysága egy lábassal fültövön teremtette, evégből kénytelen volt maródit jelenteni s engem küldtek ki a helyettesítésre, már nem a feleségéhez, hanem az állomásra. Kérkezvén, felkerestem a főnök urat, hogy átvegyem tőle a szolgálatot. Ágyban fekve s fejét bekötte találtam szegényt! Elmondta, hogy valami zónás kisasszony miatt volt a házi bál, aminek a vége az ő fejének betörése s önagysága kedves nejének mamájához hazautazása volt. Most egyedül van ugyan, de bizonyára megérkezik a legközelebbi vonattal a mama, az anyós, ennél fogva a legközelebbi jövő nem épen rózsás arcczal mutogatta magát előtte.

Kért, hogy ha észreveszem, miszerint a vén sárkány megérkezik, jelezzem azt neki a villanyos csengővel, mely az irodából az ő ágyához s onnan vissza az irodába szolgál. Megígértem.

Lementem az irodába s vártam a *czugot*. Megjött s leszállt róla egy hölgy. De micsoda hölgy! Bevált volna flügelsarzsának a darabont testőrségnél. Nem kérdez senkit, csak odaadja a jegyszédőnek a jegyet, aki nagyot köszön neki, s megy a főnöki lakás fele. Kérdem a munkást: „ki ez a nő?” Mondja: „a főnök úr anyósa!” Ucczu neki, itt a vihar! Azzal szaladok be az irodába s megadom a jelt:

(két harangütés, pauza, két harangütés, pauza, két harangütés), ami azt jelenti:

„a vonat a pálya végpontja felé halad.”

S hogy a kollega tévedésben ne legyen s el legyen készülve a viharra, lecsengtettem a következő jelt is:

„a vonalon hófúvás van.”

Aztán vártam a történendőket. Önagysága hamar felérkezett s nem sokat pour-parklézhattak, mert egyszer csak megszólal felülről a csengő:

„mozdony jőjjön.”

Ej ha! kezd a dolog érdekes lenni. Mondom a raktárnoknak, aki a pénztárosi teendőket is végzi: „menne fel,

talán valami baja van a főnök úrnak, segítsen rajta!” Az fel is ment, de úgylátszik, ő vele is kurtán-furcsán bántak el, mert jelezte a csengő, hogy:

„megfutamodott kocsi.”

Na itt baj lesz, gondolám, mikor újra jön a jelzés:

„mozdony jőjjön munkásokkal.”

Hej ha! Ennek fele sem tréfa. Kapom a kalapomat, összesípólok az éjjeli őrt, lámpakezelő s szivattyú őrző népet, hogy rohanjak a segítséggel, midőn még harsányabban szól a csengő:

ami azt jelenti, hogy orvos is kell segítségül.

Na szépen vagyunk, gondolám magamban. azzal az éjjeli őrt elszalasztatom a doctor után, én meg a segélycsapat élén rohanok fel az emeletre. Alig érünk a lépcső aljához, újra szól a harangjel:

„minden vonat megállítandó.”

Megkönnyebbültem. Ez azt jelenti: vége a harcnak. Vissza komandirozom a legénységet s hallva az anyós nehéz lépteit, meghúzódtam az irodában. Kis vártatva előtűnik Ő, a bosszuálló sárkány, eldob kezéből egy jó vastag nádpálczát s izgatottan, teljesen kipirulva berobog a váróterembe, úgy becsapva annak ajtaját, hogy megrengett bele az épület. Nekem eszembe jutott a szolgálati szabályzat ide vonatkozó 176. §. 5 pontja, mely szerint:

„Zivatar után minden állomás köteles készülékeit megvizsgálni, különösen pedig a villámhárítót pontosan megvizsgálni.”

Elmentem hivatalosan megnézni az állomásfőnök urat, akiről szomorúan tapasztaltam, hogy rossz villámhárító volt, mert a magához csalt villám alaposan belecsapkodott. Úgy tele volt rakva hurkakkal, meg szivárványszín stráfkokkal, hogy a saját kedves szülő mamája se igen ismert volna rá. Miután a zivatar okozta kár bejelentendő, én jegyzőkönyvet akartam felvenni a dologról, de eszembe jutott a 234. sz. r. „Nem szabad” 2-ik pontja, hogy: „Oly egyén, kinél tartani lehet attól, hogy könnyelműsége által saját személyét veszélyezteti, a vasuti végrehajtó szolgálatra nem alkalmazható.” Már pedig a Collega alaposan veszélyeztette saját biztonságát, midőn anyósával kikötöni merészkedett, ennél fogva elvonnák a forgalomtól s betennék az Ű. V.-hez valahová, meggondoltam a dolgot s letettem szándékomról. Ott hagytam a szegény áldozatot s leballagtam az irodába, ott meg unalmamban rágyújtottam a nótára, hogy hát:

„Nem házasodom meg soha....”

Keztyü-divat.

Sok ember mostanában azt hiszi,
Hogy keztyüben talán főlebb viszi,
S keztyüi csaknem a kezére nőnek,
Tartván ezt mód felett előkelőnek,
Csodálatos nevetséges bizony,
Hogy az emberbőr nem elég finom;
Az uri ember divatos becséhez
Ma már számárbőr s kutyabőr szükséges.

Egy koporsó árús reklámja.

„Csak itt kaphatók :”

„Egészséges és közkedvelt koporsók! Kényelmes párnák, szagtalan, nem zörgő forgácsból. A legkényesebb ízlést is kielégítő, csinos halotti ruhák! Minden tetszést megnyerő szemfődelek!
A gyászkoesi nem ráz!
Minderről számtalan elismerő levél.
Mielőbb legyen szerencsénk!”

Szinház.

Loute vizitje Monna Vannánál.

Loute: Ah. Ön az, kedves Zsanna Manna?
 Monna: En vagyok drágám. Mily égi kegy hozta ide?
 Loute: Egy számozatlan bérkocsi. Hogy s mint édes?
 Monna: Fáradt vagyok. Az a bizonyos éjjel igen kimerített.
 Loute: Nekem mondja?
 Monna: Tudja, drága nő, az a hosszú út, az a sok kivont kardu ember, az a sejtelmes sátor... Prinzivalle magatartása...
 Loute: Ne... ne... a részletekre, a toilette-titkokra nem vagyok kíváncsi.
 Monna: Ne piruljon. Nem voltak titkaim. Toilettejeim még kevésbbé. Egy szál köpeny volt minden...
 Loute: Az oly mindegy...
 Monna: Nem hisz nekem?
 Loute: Az ki van zárva.
 Monna: Nem hisz? Mikor hitt nekem Pisa ezernyi embere...
 Loute: Nekem mondod, kis madár?
 Monna: Esküszöm, ártatlan vagyok!
 Loute: De mennyire! Ha tudnád...
 Monna: Ismétlem...
 Loute: Velem akarsz ilyesmit elhitetni? Velem? Az L. K. elnökével?
 Monna: A „Lumpok Klubb”-jának elnöke! Ah! Szörnyűség! És Ön kételkedne az én becsületemben?
 Loute: Ne morogj öreg tubiczám! Tudod nekünk nőknek kiváló tapintó érzékeink vannak a férfiakat illetően. S Prinzivalle is férfi...
 Monna: Nekem mondod? Ah, Pardon. Pardon... miket beszél Ön nekem...? Hallatlan!
 Loute: Ne tedd magad lellem. Azért jöttem, hogy felajánljam az L. K. alelnökségét. Rászolgáltál. Mondhatom, ügyesen csináltad...
 Monna: Asszonyom, hagyja el a termet!
 Loute: Ma este ülést tartunk... gyere el ha mulatni akarsz.
 Monna: Ismétlem, nem megyek.
 Loute: Na ne vonakodj!
 Monna: De vonakodok...! — Ott lesz Princzi?
 Loute: De mennyire!
 Monna: Megyek!
 Loute: Tudtam. Szervusz!
 (Monna megcsókolja Loutot a füle mögött... hogy egy kicsit borzongjon.)

A tenorista és a direktor.

Márton Miklósról, a debreczeni színház szép hangú másod tenoristájáról jegyezte fel saját külön színházi tudósítónk a következő apróságot.
 A tenorista, aki Székesfehérvárott a Kornevillei harangokban oly fenomenális sikert aratott, tavaly a Kunhegyi társulatánál volt szerződöttve. A közönség szerette, a direktora is meg volt vele elégedve, csak az volt a hibája, hogy mindig lámpalázat kapott, amikor a direktor a színpadon hallgatta.
 A Kornevillei harangok előadása előtt a kollegái figyelmeztették is Kunhegyit, hogy ne menjen a színpadra este, mert Márton Miklós trémázni fog.
 — Oh, ne féljete! — szolt megnyugtató hangon a direktor, — nem lesz semmi baj, mert már elengedtem neki azt a kis tavalyi előleget.

Szakácsnő: (A színházból hazatérő urnóhoz) No, jól mulatott a naecésága? Szép volt a darab?

Urnó: Igen! Csakhogy nagyon szomorú volt. — A végén négy szereplő halt meg.

Szakácsnő: Azt mindjárt gondoltam, mikor láttam, hogy olyan sok koszorút vittek a színházba.

Elküldték a cselédet a múlt napokban, hogy hozzon két jegyet a „Velencei kalmár”-hoz. Nagy későre ér vissza Julcsa egy táliban két nagy darab jéggel és boldogan jelenti:

Naecésága kérem, a kalmárnál nem kaptam jeget, de hoztam a cukrásztól, még pedig nem is két pengő, hanem 20 pízir!

Tableaux!

Azt mondják, a férfi-társaság nagyon eldurvitja az erkölcsöket, a nők ellenben csiszolja és simítja — nahát pedig az Agglegényektől több morált lehetett tanulni, mint Loute, vagy Monna Vanna önagyaságától.

— Azt írták Krémerről, hogy nem volt jó agylágyult — örüljön, ránézve akkor nem lenne jó. ha jó lett volna.

Zajos ülést tartott a múlt napokban a város színügyi bizottsága.

Sok éles kritika hangzott itt el, a kifogásoknak se szeri se száma nem volt.

— A primadonnának nincs hangja!

— A sugónak igen erős a hangja!

— A komikánénak nincs nyelve!

— A naiva igen nyelvel!

— A hősszerelmesnek nincs szíve!

— Az intrikusnak igen lágy szíve van!

— A vigjátéki subrettnek csak jó arcza van!

— A színrekerülő vigjátékok arczátlanok!

— A rendező rendetlen!

— Az ügyelő ügyetlen!

— A kellékes nem ékes!

— Mindent rekonstruálni kell!!

Szerencsére abban megegyeztek, hogy a színházépület alapkövei a kívánalmaknak megfelelnek s így helyükön maradhatnak.

„Csicserei Bors” kollegánknak jóízű darabját, az „Egy görbe nap”-ot adták elő vasárnap délután a színházban.

Az előadás kitűnő volt és nagy tetszésben részesült.

Egy régi színész-ismerő megjegyezte előadás után:

— Hiába' no, a mi színészeink is akkor játszanak jól, ha „Görbe nap”-ot csinálnak maguknak.

Saját külön alkotmányos jogukat gyakorolták hétfőn a színház tagjai.

A jövő hónapban Budapesten tartandó színész-közgyűlésre választották meg a társulat képviselőit.

A választás elején Makó igazgató arra kérte a tagokat, hogy lehetőleg azokat válasszák meg, a kiket a színház működése leginkább nélkülözhet.

A művésznép szótfogadott és megválasztotta képviselőknél:

Oláh Károly színházi felügyelőt,

Krémer Jenőt és

Szalay Károly ügyelőt!

Tableux!

Levél a Szerkesztőhöz. I.

Szerkesztő úr! A vérem lázad,

Midőn irom e sorokat.

Mégis gyalázat, hogy e század

Leányt termel csak, oly sokat!

Alig nyitom ki panaszra számat:

Mint vissz-hang szólal egy más apa meg!

Nyolcz leánynyal pláne! Ne hallgasson rá

Szerkesztő úr! — Az Isten áldja meg!

Mivé leszek hat nagy leánynyal?

Kik közül egy is — nagy adó,

Ha rám csődül az — nyolcz leánynyal,

Miként egy szittya lázadó.

Hat lány ügyis — penitencia.

Hát még ha az is itten kesereg?!

Hát nem rémes egy konkurrenzia?

Szerkesztő úr! az Isten áldja meg!

Szerkesztő úr! bevallom önnek,
Mi búslakodásom oka:
Leányimat tekintve, Ön volt:
„Egy biztos jövő” — legszebb záloga!
S e zálogot most megrohanták
Egy más apa és egy leánysereg...!
Ez fáj nekem! hogy elvesztem önt.
Szerkesztő úr! az Isten áldja meg!

A mint olvasom b. Karikását,
Arczom vidám jelleget ölt.
Hogy hívó szómra előjött egy
Kedves kis „vőlegényjelölt.”
Csak minél többen jöjjenek!
Od' adom lányom — ezer örömmel
Csak fizesse ki adósságait
Szerkesztő úr! az Isten áldja meg!

Vagy jobbat mondok: ne fizesse ki!
Biztosan lump ő és részeges.
Egy jobbat, — mely vőjelölt előtt.
Hiszem, nem is leszen már érdekes.
E jó — ugyan mi volna? kérdi Ön...
Hát a szíve ezt nem sugja meg?
Nos ez: egy lányomat Ön vegyen el
Szerkesztő úr! az Isten áldja meg!

Kesergő családapa,
itt helyben, hátul az udvarban.

Ribizli Juli a vasárnapi corsón.

Na hallod Lidi! Még ilyen csufondérosan le nem káflabétázott senki se, miótátul fogva a fejemet a két fülem közt hordom, mint ahogy az úr kedden este a mosókonyhába lezuhanyozott bennünket, hogy a görcs árendálja ki a derekát, még most is úgy prüszkölök az infalúenciós náthátul, mint a macska, mikor a kutya megszorítja.

— Hát tudod, éppen nagy mosás vót, ott szapuljuk a teméntelen sok szennyest, mán a kezemet is úgy kiette a

lúg, hogy alig tudtam a ruhát csavarni, a Peti is ott okvetetlenkedett körülöttem, oszt folyton csipkedett, aszongya aután, a mint egy nagyot csipett rajtam, hogy: „Jó lesz-é így az *eleven kalendáriumban* is? Mert tudod Julcsa! én leszek a *korpió*, ennek pedig csipni kell, hát ne sivalkodj, hanem ájjad, meg kell azt próbálni, mint az úri rendeknél szokják.”

— En meg nagy ápetitussal azt mondom rá:

— Ne bomojj Peti! a körmöd hujjlik le egyenként meg öszvesen, ne csípj ojan veszettül, még a vírem is ki bugygyan utánna, gyenge az én bőröm, oszt egy hétig is kík lesz a körmöd heje, ojan mán most is a két károm, mintha ki vóna tétovázva!

Aszt mongya Peti meg erre, hogy hát: „Ne zohorálj anynyit mán cziczám! Hanem hát siessetek avval a feki mosással, mert mingyárt kilencz óra, oszt még se vacsora, sem semmi...?”

Ott sürgeti a dógot a padkán keczmeregve, hát bizony magam is megunván már, oda is szólok a házmesterné asszonynak:

— Ni asszonyság ides! Igaza van Petinek, ne is pampuczoljuk annyira azt a ruhát, elég lesz a, hogy ha csak egy lérül mossuk is, oszt tisztájuk mingyárt, úgy se sok híja van mán, nem ért ahhoz a nacscsága, hogy hány lérül kell mosni a ruhát!

Ugy is vót, három fertáj kilenczre oszt fikszum fertig, egész a libakertig, kisen vótunk a mosással, rögtön oda is tettem a vacsorát melegíteni, hogy szegény Peti ne várokozzik sokáig, mert ma csak 11 óráig van *erlabnissa*, aután felszaladtam a spájzba egy butellia borírt, oszt mellé lehoztam egy tányér hideg pulyka pecsenyét is, a kit a nacscsága villásreggelire tett félre a kredenczbe az úrnak hónapra, mondván így magamban: „E kell a Petinek, nem a lú csutakolás!”

Meg is örült neki a lelkem, mikor meglátta, hogy mi van a kötöm alatt, el is kajátotta magát egész forsriftosan, mint a hogy a kapitánya szokta:

— Hapták! Czug jobbra nizz!... Julcsa, czumír!

Avval leültünk az asztalhoz, mán hogy a mosó tekenőhöz, a kit Peti felfordított, oszt egy szennyes paplanlepedővel beborította, asztalfutónak meg egy piszkos türülkőzöt húzott végig rajta: még így a kisaszony se tud teríteni. Ott csemegéztünk legjavában beszélgetve, hogy ki mi lesz az *eleven kalendáriumban*, mikor eczcer csak bevágódik háttal a házmester úr, csak úgy nyekkent, egyre aszt hajtogatva, hogy ú is az *égi jegyek* közzé tartozik, oszt aszongya, hogy: „dábucz-punktum!”

Nagy nehezen feltápáskodott a fődrül, avval leült a tekenő asztalhoz, de ott is addig ingott-bingott, feszengett, míg felborult a székkal együtt, oszt elkezdett négy-kéz láb hátra felé mászkálni, a mire Peti nagy röhögve aszt mongya:

— Na még ilyen takaros *égi jegyet* nem obszerváltam, tudod mit, Julcsa? Az öreg jó lesz *ráknak*, mert nincs az a rák, a mék erányosabban dógozna hátra felé, mint ú, kivált mikor az ital félignél feljebb van benne!

Ott viczánkodunk, röhögünk legjavában, mikor a házmesterné éppen aszt mongya, hogy: ú meg az *ikrek* lesz, mert hát ú neki a farsang elején hármas gyereke született, hát ú legjobban érti aszt, mikor eczcer csak az úr betoppán egy nagy kanta hideg vízzel, avval se szó, se beszid, hanem csak zuhé!... végig öntötte a jelenlévőket evvel a szóval: „En meg a *vízöntő* vagyok!”

— Na tudod, erre a nyavaja majd kitört ides mindnyájunkat az ijedségtül, meg a hideg víztül, hogy a fogam úgy vaczogott, mintha cziteráztak vóna az álkapczámmal, Peti is ijedtiben a szivarnak a tüzesebbik vígit kapta be a szájába, oszt úgy kezdett köpködni, mint a vadmacska, mondta is szegény, hogy: „e mán nem gilt.”

Nekem is úgy rémlik, hogy vége az *eleven kalendáriumnak*, meg a Julcsa napi szuharéknak. Na de hát opré Julcsa! Vaczkoljunk, mert igen álmos vagyok.

Levél a Szerkesztőhöz. II.

Ugyan kérem szerkesztő úr
Legyen szives mondja meg:
Igaz-e, hogy az az apa
Önöknel is kesereg?
Hogy mennyi hat lánya miatt
Görbe nyakán az a gond?
Hát nem tud bőrében félni
Az ebadta, vén bolond?!

Azt hiszi tán, hogy elkel, ha
Cselfogáshoz menekül?
Fabatkát sem ér manapság
Egy lány — hozomány nélkül.
Hja! A régi, jó időben,
Mikor még a szarvakat
Férjuraink nem ismerék
Horogra biz több akadt.

Itt kesereg, — ott kesereg,
Jajveszékel szüntelen,
Hogy leányai számára
E földön férj nem terem:
Ha akarja, hogy levegyék
Nyakáról a hat leányt;
Miért nem ad elegendő
Nekik illő hozományt?!

Hat fiam ül sutban nékem,
S mind kezében egy regény.
Egy sem nősül, csak úgy simplán,
Inkább marad agg legény!
— Ön se vegye el a lányt, míg
Nem lesz — ezer aranya!
Erre kéri, inti Önt a:

Kesergő családanya.

„Kovács-sógor“

a „Bocskai“-téri fuharos sorja, saját őszintén megírva, ahogytörtint vót:

A lúvásárból jöttünk, oszt' betértünk a Galambosba Péteriján, mer mir azir, hogy ragyas Patakival egyessigre jutottunk a lógós lúra való nízve, akijir 25-t pengót adott, hát mondok fizetek ekkis áldomást. Őszeverődött oszt' a kis siket Somogyi, Kajcsa komám, meg a nagyórú Benke, oszt' úgy beleiltük magunkat, hogy szíjjel se níztem, mán is harmadrísze elment a píznek.

Kis üdö mulva suta Nagy Jankó is odakerült, a fíjakeres kocsis, jól megy most dóga, mer a rendőrsígtül egy úrnak fíjakeré van, oszt' ú a kocsisa, meg is láczik rajta, hogy szabad lopásra meg fele keresetre van szegődve.

Mondok, hát ken' hún jár itt? aszongya, hogy a deputácijó küldötcsígt vitte ki a nagyverdöre, a mék megnízte a hejszínit, mán hogy nem a nagyerdő színit, hanem annak erányába nízve, hogy hún ípiccsík a lelenczházat. — Hát a mi a mendergős ménkű, kéri Kajcsa komám, megmagyarázták oszt' neki, hogy a talált szopos gyerekeket oda viszik oszt' felnevelik.

Három heje van, de egy se kell, a vót disztó vásárra az a kifogás, hogy nem egissiges (a mán pedig nem igaz, mer ha nem volna egissiges, nem hizott vóna meg az a sok disztó se); a szegínyház környikin se akarják (pedig hadd tanúlna meg az ebadta köjök idejekorán, mi a szegínyisig), a nagyverdöre pedig megin nem akarják, hát vigyík el őket Ámcsetkába jeget aszalni, ott oszt' nem lesz semmi bajok. A talált csikó, bornyú, meg húi egymás, akit bítangságba fognak, mind megtér a város istállójába, a pejig nem is oljan nagy, ennek a sohonnábúl került köljöknek meg ojan ház kell, mint a kollédijom, meg még kert is, azir emelik oszt' minditig az adót.

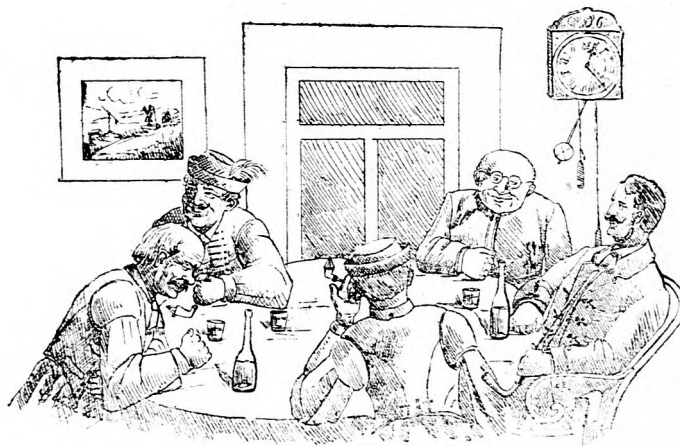
A további beszíd során oszt' nízet eltíris keletkezett suta Nagy Jankó meg Kajcsa komám közt, mer hogy suta Nagy Jankó aszonta Kajcsa komámnak, hogy czoki paraszt, a meg avval felelt, hogy horpaszon rúgta. Egy darabig oszt' csak előbégatott suta Nagy Jankó, de ahogy eszire tért, úgy álkapcsón vágta Kajcsa komámat, hogy elesett. Mik is öszeröffentünk oszt', de szerencsijire mán akkor felkapott a fíjakerre oszt' elvágatott.

Kajcsa komámnak meg ojan kegyetlenül megfájult a foga, hogy a mint hazafelé mentünk, nem állotta tovább, hanem a kétcer Kovács komám műhelye előtt megállottunk oszt' a komám ojan fájinúl kihúzza, hogy szinte megirigyeltem, mijen élvezettel rángatta. Nem híjába nígytzer is neki kezdett, de még az álla csontyábúl is kijött vele egy darab.

Szemelvények egy antiquár könyvárjegyzékből.

„A vaskalap“ — (drótkötésben)	1.—
„Pocsolya“ — (diszkötésben)	2.—
„Egy úri hölgy“ — (préselve)	5.—
„A diurnista“ — (rongyos példány)	0.10
„A vén banya“ — (ráncozos papír, 8-adrét)	0.09
„Szöllőszemek“ — (sajtó alatt)	2.50
„A pótladó“ — új! új!	0.25
„A bunda“ — (fordítás)	7.—
„Catilina“ — (cziczzeróval szedve)	0.50
„Még egy gyerek“ — (II-ik kiad.)	5.—
„A kaméliás hölgy“ — (igen használt példány)	1.—
„Az újszülött“ — (a szerző arczképével)	2.—
„Félszűzek“ — (szerző tulajdona)	2.—
„A betörők“ — (kötve)	1.—
„Szt. Péter esernyője“ — (javított kiadás)	5.—
„A becsület“ — (ritka példány)	8.—
„A pénz“ — (elfogyott)	—
„Allat az emberben“ — (még kapható)	3.—
„Halál“ — (csontfedélben)	2.—
„A 25-ik gyerek“ — (jubileumi kiadás)	5.—
„Kisasszonyok“ — (félvászonban)	1.—
„Két asszony“ — (fűzve)	2.—

Adomatár.

Egy hamis 10 frtos bankjegy került horogra a rendőrségnél, melyre nagy lett a riadalom és felfordulás; minden belső ember megbámulta a csodabogarát s el lett határozva, hogy fel kell küldeni a ministeriumhoz, hadd gyönyörködjek benne az is. Csak az volt a kérdések-kérdése, hogy vasúton vagy postán? ládában, csomagban vagy dobozban küldjék-e?

E nagy talányt megint csak az országbíró úr fejtette meg, mondván: *a bankót postai utalványon kell küldeni, jelentés külön irandó.* S megtörtént az a furcsa eset, hogy a posta felvette a hamis bankót utalványon. Mikor aztán a minister olvasta a jelentést, abban nem találta meg a hamis 10 frtost, hanem a posta kézbesített neki egy ropogós, igazi jó tizest.

- Voltál az idén Dominóbálba?
 — Voltam!
 — Hol?
 — A Magyar királyban, ott dominóztak.

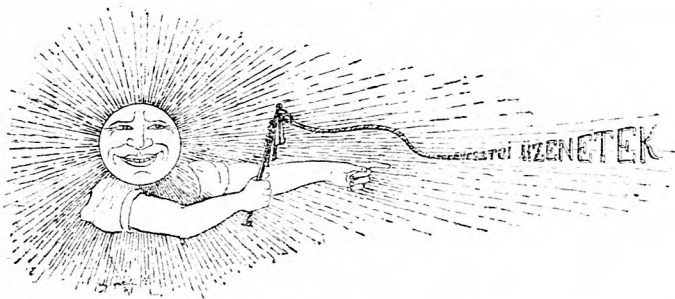
Kedélyes sírversek.

Kaparó Nagy István
 Kéményseprő segéd,
 Nyomja e nagy sírnak
 Mélységes fenekét,
 Ott is vakargatott
 Hol nem is viszkettett,
 Míg a háztetőrűl
 Le nem hengeredett.
 Siratja a majsztram
 Béke vele tram-tram!

Itt nyugszik Silvius pora
 Ki ingyen nem rendelt soha.
 Hogy ezt ingyen olvashatód.
 Sírban sem ad neki nyugtot.

Szegény Halász Pista szerette a halat
 Nagyon mohón ette, megölte egy falat
 Halász életének azért leve vége
 Mert a halszállkánál szűkebb volt a gége.

Gyopár. A „Kávét” átküldtük becses óhajára, T. úrnak. Ő úgy is igen szereti a — kávét. Mi van a b—i levelekkel? Szíves üdvözlét!

Váltó. Hasonló értékű váltói szívesen leszámíttatnak, csak küldje — leszünk *elfogadók*.

O—o. Ügyes toll! A küldeményből sok bevált. Csak folytassa, gyűjteményében mindenkor szívesen böngészünk. Pá!

Vőjelölt. Adósságai rendezését készséggel elvállaljuk, csak arra kérjük, legyen türelemmel, míg a magunkét rendbe hozzuk, ami a jelen század folyamán hihetőleg megtörténik.

J-nek Budapest. Köszönjük a küldeményt. Igen jó! S tisztelet régi-régi czimborád e sorok írója, aki szívesen emlékszik reád. — Szervusz!

Ákosnak. Legközelebb sorát ejtjük! Esetleg állandó alakot csinálunk belőle, csak kérnénk még pár mustrát válogatásra.

Csapodár. Ön azt kérde, hogy a keleti gyöngygyűköt be lehet-e a zálogházba csapni? Hogyne! Ha gyémánt-gyűrűt tojik.

Kis ragozó. Megint?

Én mandulék,
 Te manduiál,
 Ő mandula.

Pfúj. Szégyelje magát.

(Én buték),
 (Te butál),
 Ön buta!

Kíváncsi. Azt kérde, hogy miért kell a kiadóhivatalunkba annyi lépcsőn felmenni. A nivó, kérem a nivó! Lépcsőinkkel is jelezzük, hogy nem vagyunk földszintes, hanem emeletes lelkek.

Dekadens.

Ide níz, oda níz,
 A Menszáros szép Deníz.

Örömmel constatáljuk, hogy az ön feje csupa víz, nem kell egy kis szilva-íz? a képére?!

Regruta. Lesz-e valami a mozgósításból? Attól függ, melyik lap írta, ha hivatalos lapban nem volt benn, akkor egész nyugodtan alhatik kend, nyughatik kend.

Zsuroló. A *Bobherczegre* kér tőlünk egy szellemes új új strófát. Tudja kedves úr, hogy manapság nehéz szellemesnek lenni? Ha könnyű volna, akkor Ön nem fordult volna hozzánk. — Ime két strófa:

A kávéházban tombol a banda,
 Berug ott máma mindenki,
 Három gavallér már haza készül.
 De egyik sem tud ám menni.
 A fizetőpinczér szörnyen számol,
 Eloszlik erre minden mámor.
 Negyvenkilencz forint a czech,
 — Kidobják őket — szörnyű pech.

Ma jegyezték el az ideálom,
 — Oh szörnyű végeztet fejemen —
 Pedig hej! hányszor öleltem hűvem,
 Mégis megcsalt a szerelem!
 Férjhez is megy majd még e télen
 És ez reám oh mily nagy szégyen!
 — Más öleli a szép arát,
 — Sebaj! — *leszek házibarát!*

Ahol éléneklí, mondja meg azt is, hogy a *Karikás* készítette. Hát a Rózsa rózsabimbóra, ne csináljunk egy pár vesszakot?

Hol szórakozhatunk vasárnap?
 Csakis *Márkus Jenő éttermében*, ahol *Rácz Károly* és *Kiss Béla* zenekara tart felváltva zene-estélyeket. — **Korona a la Pilseni sör** egész nap frissen csapolva. Kerti bor literje 28 krajczár.

A Korona Takarékos és Hitelszövetkezet

1908-ik évi január hó 1-én megnyitotta a 7-ik évtársulatot. Ezen új évtársulatra a beiratkozások a szövetkezet Piacz-ut. 6 szám alatti helyiségében teljesíthetők. Minden törlesztet után hetenként egy korona fizetésű. Az intézet előnyeinek intézményei: törlesztési 6 százalékos jövedelmezésnek, kötelező heti betétekkel előmozdítja a takarékoságot, továbbá minden törlesztet után 200—200 korona kölcsön kapható. Miután a szövetkezet a kölcsönök külön visszatérítését nem kívánja, hanem az a heti betétekkel törlesztődik, így a szövetkezet kölcsönét a könnyű vissza fizetési módotól különösen előnyösnek kereskedőknek, iparosoknak, mezőgazdákknak és hivatalnokoknak egyaránt. A kölcsönök kezesseg mellett, betáblázásra és biztosítékkal elfogadható értékre adunk.

A két évtársulatra beiratkozott 1529 tag heti 6940 korona befizetéssel. A befizetett tőke 464.721 korona. A be lépés ez idő szerint meg mulasztási illeték nélkül történhet.

Azonnal megtudható! Rácz Béla bankirodájában, mennyi kölcsönt kaphat birtokára) vagy házára. Törlesztéses kölcsönök 15—50 évre, hivatalnokoknak, nyugdíjasoknak kezes nélkül. Személyhiteli kölcsönüggekben, mint volt takarékpénztári könyvelő, nagy jártassággal bír. Többféle tartozásoknak egy helyre convertálását is elvállalja. Ez ideig 24 pénztézzel létesített összeköttetést. A felvett kölcsönüggeket a legrövidebb idő alatt intézi el. Semmiféle tiszteletdíjat el nem fogad, ha véletlenül a kölcsön megszerzése nem sikerülne. Iroda: Debreczen, Csapó-utca 12. szám, ahol bővebb magyarázat, ugyszintén bárminő ügyekben is jó tanács, szíves készséggel ingyen adatik.

A polgári takarékos és segélyszövetkezet Piacz-utca. 83. szám. a mely az idén is 6 százalékos osztalékot ad tagjainak, — ezúton értesíti a t. közönséget, hogy a most alakult VII. évtársulatra tagok még mindig mulasztási illeték nélkül léphetnek be. Kölcsönöket a f. VII. évtársulatra is folyósít.

Apró hirdetések.

Díja 10 szóig 40 fill., minden
további szó 4 fillér.

Szalongarnitúrák behuzását, divánokat, ruganyos, lószőrös, afrikos madráczokat, kocsifüleseket jutányosan vállalok. Munkámért jótálva. Jámbor Zsigmond kárpitos, Csillag-utca 19. saját ház.

Katonakeztyűk tisztítását javítással együtt párját 8 krajczárért, glase-keztyűk tisztítását jutányos árért vállalom. Péterfia-u. 37.

342. szám.

**AZ „ISTVÁN” GŐZMALOM-T ÁRSULA
ÖRLEMÉNYEINEK
ÁRJEJYZÉKE**

az 1887. április hó 18-án, Budapesten tartott általános malomgyűlésen megállapított s 1887. június hó 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Szám	Kötelezettség és enged- mény nélkül készpenzfizetés mellett. Zsákkal együtt	100 kiló		Zsákok- szám a 100 kilógr.
		kor	fil.	
A	Asztali dara nagyszemű	27	20	
B	" aprószemű	26	20	
0	Királyliszt	26	20	
1	Lángliszt kivonat	25	20	
2	Elsőrendű zsemlyeliszt	24	80	
3	Zsemlyeliszt	24		
4	Elsőrendű kenyérliszt	23	60	
5	Közép kenyérliszt	23		
6	Kenyérliszt	22	20	
7	Barna kenyérliszt zsákkal	20	80	
8	" II.	19	40	
9	Takarmányliszt	11		
11	Finom korpa zsákkal	8	40	
11	" zsák nélkül	8		
12	Durva korpa zsákkal	8	60	
12	" zsák nélkül	8	20	
12	Csirke buza zsák nélkül	8		

A zsákok súlytartalma — teljsulyt tisztasulytnak véve.
A. B. 0 6. számig 85 kiló.
7. és 8. szám 70 "
11., 12. szám 50 "

Debreczen, 1903. február hó 3-án.

Butorozott szoba azonnal kiadó Péterfia-
utca 4 szám alatt,

Lindenfeld J. Jenő Városház-utca 2. sz.
Legfinomabb fumei 3 csillagos petroleum
literje 14 kr. 2 csillagos 12 kr.

30 krajczár egy liter kitünő minőségű ó-bor.
Félegyházi János fűszerüzletében. Piacz-
és Miklós-utca sarok.

Pemetefű cukor (Borsy-féle) 1 doboz 10 kr.
Kapható: Borsy cukrázdába s Jóna és
Jóna urak üzletében.

Fuchol patkány és egéirtó, eddig a leg-
biztosabb szer kipróbálva, egyedül kapható
itt. Czeglédy József üzletében.

Legolcsóbb és legjobb kötött harisnyák.
Jäger alsó ingek és nadrágok, téli
kötött és bőrkésztyűk jutányosan besze-
rezhető Márton Gyula divat és rövidáru
üzletében. a Bika-szálloda mellett.

Egy új fűszerüzlet felszereléssel, külön
italmérés helyiséggel, ugyanott több rend-
béli lakás márczius 1-re kiadó. Jókai-
utca 3. szám. és Garai-utca 9. szám, új
sarok épület. Értekezhetni: Tóth György
nagyerdei kertészszel.

Butorozott külön bejáratu utcai szoba
Egyháztér 15. szám alatt azonnal kiadó.

Egy szép két szobás garcon lakás kiadó ;
az egyik utca, Fűvészkert-utca 14 sz.
Ügyvédi irodának is alkalmas.

Nincs többé hát vagy mellfájás.

A palozikák könnyen eltávolíthatók s a fűző mosható.

Fűzők pótlója!
Platinum
Anti ***
Corset *

Egyedüli raktár
Bartha Kálmán
áruházában
DEBRECZEN, FÓTÉR

Teljes kényelem. Elegáns testalkat mellett.

Minden alaknak előnyös.

Függő lámpák gyári árban.

Előnyös
bevásárlási
forrás

Sám Sándor
üveg és porcellán áruház
Debreczen, Piac- és Hatvan-
utca sarkán

Mielőtt ruhaszükségetét beszerezné
saját érdekében mindenki tekintse meg
a legújabb s legjobb minőségű árukkal
felszerelt

Frank Rezső

Debreczen legnagyobb férfi-, fiu-
és gyermekruha áruházat,
a „Bika“-szálloda mellett.

Ezen óriási vállalat nagybani gyártása
által mint olcsóságra, úgy kitünő mi-
nőségre nézve a legelőnyösebb be-
vásárlást nyújtja.

Férfi téli kabátok 24—30 kor.,
Férfi téli öltönyök 24—30 kor. és feljeb
Fiu téli kabátok 10—12, kor.
Fiu téli öltönyök 8—10 kor. és feljebb.

AcS Testvérek Debreczen.

Van szerencsénk értesíteni a mélyen tisztelt közönséget, hogy Piacz-utca 48 szám. alatt AcS Testvérek törvényszékiileg bejegyzett cég alatt **rőfös-, női divat- és rövidáru üzletet nyitottunk.**

A helybeli piacon több éven át szerzett tapasztalataink és azon körülmény, hogy áruinkat csakis első kézből szereztük be, azon kellemes helyzetbe juttatnak bennünket, hogy a m. t. közönséget, a legjutányosabban és legpontosabban szolgálhatjuk ki. Berendezésünkkel arra voltunk különös tekintettel, hogy áruink finomságával a legmagasabb és legfokozottabb igényeknek is megfelelhessünk. Szives pártfogásért esedeznek teljes tisztelettel

Különös figyelembe: ACS TESTVÉREK, DEBRECZEN, Piacz- és Szt.-Anna-utca sarok.

Női ruhaszövetek, jó mosó cretonok, VOILLE, FRANCZIA DELAIN ÉS BATISTOK.
Nagy választék női és férfi fehérneműekben, KÉSZ BLÓUSOKBAN, Szepességi vásznak és asztalneműekben, Függöny, ágyterítők és paplanokban, RÖVIDÁRUK, Nap- és esernyők, kézeltők, gallérok, nyakkendők, Mindennemű női és férfi SZAROKELLÉREK, Csipték, Szalagok, zsebkendők, harisnyák.

legolcsóbb bevásárlási forrása.

Mihalovics J.

gyógyszertára a „Kigyóhoz“

Debreczen, főtér, a városházzal szemben.

Njánlja teljesen fémmentes s kiváló jöhatásu „Molitergin“ arcz- s kézbor finomító szépitő szerét, mely folyadék amily ártalmatlanságra nézve teljesen egyezik a vaselin s glycerin-nel, hatásra nézve azokat jóval felülmúlja. Hatása gyors és biztos! A szélkijutta arczoi vagy kezezet a legrovidebb idő alatt fehérré, puhává s üdévé teszi s powder alá is igen használható. Mint bőrpolószer páratlan. Egy üveg „Molitergin“ ára 1 korona.

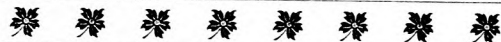
Üzlethelyiség változás.

Van szerencsém értesíteni, hogy

kályha- és vasbutor-raktáramat

Hatvan-n. 2. sz. a. házamból piacz-utca 27. sz. városi bérházba (volt Mendelovits üzlethelyiség) a városi székházzal szemben helyeztem át. Új berendezés alá kerülő raktáramban nemcsak porcellán-, vas- és Meidinger rendszerű kályhákat, vasbutorokat, fűdőkádakat, jégszekrényeket és fényezett árúkat tartok fenn dús választékban, de felszerelem azt minden igényeket kielégítő konyhafelszerelésekkel, nickel és nickelirozott árúkkal és vadászati cikkekkel. Lőporelárúsításon is ezen helyiségben lesz. — Eddig tanúsított bizalmáért és pártfogásáért hálás köszönetemnek kifejezést adva s kérve azokat a jövőre is részemre tartani, vagyok kiváló tisztelettel

Tóth Gyula, vaskereskedő.

Debreczen és vidéken a legnagyobb hang-
* szerek készitési mőhelye és vállalata. *

KOMÁROMI M.

MINDENEMŰ HANGSZER-KÉSZITŐ. FŐTÉR
41. SZ., I. EMELET, FÓTÓZSDÉVEL SZEMBEN.

Czimbalom

legnagyobb raktára. Zongora vasszerkezettel, 10 évi jótállással, 3 havi ingyen tanítás. Iskola-hegedű 6 koronától feljebb, finom mesteri hegedű 1000 koronáig. — **Mindenemű hangszerekből nagy választék.** Kötő, tartós, kellemes hegedű- és czimbalom-húrok és mindenféle alkatrészek.

Javitásokat a legkomplikáltabb és felelősség mellett, művészi szakértelemmel készitek.

Hangolást elfogadok, régi hangszert veszek vagy cserélek.

Örökös tavasz megkezdése.

Nemcsak szép levágott virágok és kötött csokrok, de nagy mennyiségű cserepekben nyiló virágok is vannak állandóan készletben, u. m.: jáczintok, tulipánok, Primulok, Cyklamok, valamint cameliák és azaleák olcsó árban és nagy választékban. A t. közönség b. pártfogását kérve, kiváló tisztelettel:

PACZELT JÁNOS, m. g- és virágkereskedő.

Ajánljuk mindennemű Rimburgi, Hollandi, kreás és czérnafonal vásznainkat, valamint a világhírű Schrollgyártmányu elsőrendű chiffonokat, esikős jegyű havasi vásznakat, szépségi damast asztal-neműeket, ágyszatokra való kanavászokat, zephireket, mindennemű menyasszonyi kelengyék összeállítását a legjutányosabb árak mellett elvállaljuk. Farsangi alkalmi ruhákra való fehér, himzett és színes franczia batizt ujdonságokat.

Tisztelettel **Jánossy József és Zarsa.**

Főtér, a nagy tőzsde mellett.

KITÜNŐ ASZTALI BOROK érkeztek

Kontsek Géza fűszer- és borkereskedésébe.

SZABÓ GYULA ÚR TERMÉSE.

Érmelléki asztali vegyes 1 liter 35 kr. Érmelléki Rizling 1 liter 40 kr.

LESZÁLLITOTT ÁRAK.

Kitűnő szép élő virágokból állandó nagy
o o raktár. Rendkívül jutányos árak. o o

FARKAS GYULA

DEBRECZEN, Piacz-utca
20 szám, a főtőzsde mellett

Készit színházi, béli, menyegzői és alkalmi csokrokat, koszorúkat, mindenféle virágmunkákat a legjobb ízléssel, rendkívül jutányos áron. A pontosságra szigorú gond fordítatik. Vidéki megrendelés gondosan csomagolva pontos időre szállitattik. o o o o o o o o o o o o o o o o

Szépség, szépités, a jóizlés követelménye.

Matild crém, zsír és olajmentes, kitűnő szer az arczbor tisztítására, kitűnő gömbölyítő és ránczfedő 1 tégl 1 kor.

Matild arczkenőcs, a legvastagabb szeplőt, májfoltot, vimedlit, arczszőrt, porzsenést biztosan eltávolít, kis tégl 1 korona, nagy tégl 1 korona 60 fillér. Ragyas, himlőhely kisimítására 1 tégl 4 korona.

Matild arczszépitő szappan, szóda nélküli kenőcsőkhöz construálva.

Matild powder, ásványi anyagoktól ment, ártalmatlan, 3 színben, dobozza 1 és 2 korona. Tessék megpróbálni, ha nem használ, hiánytalanul visszaadom az árát.

Kun István gyógyszerész,

első magyar „Matild“ műlaboratóriuma (a párisi laboratoire connetique „Matilde“ mintájára alapított 1895-ben. Budapest, Nefelejts-utca 23. szám.)
Budapesten: Töröknél. Debreczenben: Tóth Béla gyógyszerésztárában.

Gramantik Ferencz órás

főtér, 14 sz. a Bikával szemben.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindenemű órákból u. m. esinos kivitelű inga óráit és ebédő órák gong ütessel, továbbá: irodai és konyha és serkentő óráit. Valamint a legjobb minőségű sweici zsebóráit olcsóbban mint bárhol. Javitásokat ellvállalok, mit a legpontosabban eszközlök 1 évi jótállással.